

NEDJELJNA ČITANJA

Pnz 4,32-34.39-40; Ps 33,4-6.9.18-20.22; Rim 8,14-17; Mt 28,16-20

Ukoliko pokušamo mozgati o jednom Bogu u tri osobe koje su iste biti, dolazimo do zida koji svojim snagama ne možemo preskočiti. A kada čovjek dođe do zida, postoji mogućnost da u onu nevidljivu stvarnost iza njega vjeruje ili sumnja. U današnjem evanđeoskom odlomku čujemo završetak Matejeva evanđelja koje apostole vraća u Galileju, na početak putovanja s Kristom kako bi u pouskrsoj perspektivi mogli ponovno sve proživjeti i shvatiti Božju objavu u utjelovljenom Sinu. Iako su stalno bili uz njega, iako ga mogu dohvatiti svojim osjetilima, evanđelist piše kako su neki apostoli posumnjali. Možemo ih osuđivati zbog toga, ali sumnja je redovitost ljudskog života, što pak ne govori o onome u koga se sumnja već o onome koji to čini. Sumnja u određena otajstva vjere rezultirala je time da su se u povijesti Crkve održavali koncili koji su definirali nauk vjere koji se temelji na Božjoj objavi. Vidljivo je kako sumnja nije nužno negativna, već privodi čovjeka k tome da u otvorenosti k spoznavanju istine dođe do iste. Koliko god bilo apsurdno, sumnja može biti poput kreposti koja čovjeka potiče da još više istražuje i upoznaje svoju vjeru kako bi, koliko je to moguće, razumski dohvatio argumente koji će njemu, ali i drugima pomoći približiti se Bogu, jer samo vjera potpomognuta razumom može čovjeka održavati na dobrom putu kako ne bi otišao u ekstreme fanatizma ili ateizma. Činjenica je da ćemo puninu spoznaje najvećeg otajstva naše kršćanske vjere proniknut tek nakon smrti, koja upravo Božjim interventom ne biva konac već prelazak iz ograničenosti u neograničenost jer iz stvorenoga prelazimo u onog koji je jedini Nestvoren. Do tog trenutka ostaje nam vjerovati, tj. čvrsto držati istinitim ono što nam Bog po svojoj Riječi, po svome Sinu i po svojoj Crkvi govori o sebi. A Bog nam se po Kristu nije objavio kao deistički, udaljeni Bog, već nam je posve blizu uvodeći nas u zajedništvo sa samim sobom. U tome je veličina današnje svetkovine, koja u sebi sadržava sva otajstva vjere, da nam Bog koji je u sebi zajedništvo otvara samoga sebe da postanemo dionici tog zajedništva, da postanemo članovi Božje obitelji. Neka nam zagovor onih koji već žive u Bogu pomogne na putu da postanemo njegova prisutnost i utjelovljeno evanđelje svakom čovjeku, kako bismo postigli milost da iz promišljanja o neshvatljivom otajstvu prijeđemo u promatranje lica Trojedinoga Boga.